

Nieuwe plaatjes en versjes voor kinderen

bron

Nieuwe plaatjes en versjes voor kinderen. J. Scholz, Mainz 1860-1870

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_nie130nieu01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Eerste Prijs
tot
Aanmoediging
van
Pijf en Gehoorzaamheid
aan
K. Hendrik Six.
Afggeven te 's Graveland
den 17^{en} October 1868,
door zijn onderwijzer
J. Bakkers

[Nieuwe plaatjes en versjes voor kinderen.]

De eend.

Ziet gij daar ginds dat meertje wel,
 Door berg en bosch bezoomd,
 En aan den andren kant begrensd
 Met heesters en geboomt'?

Zoo ja, dan merkt gij toch ook op
 Wat daar aan d' oever zit,
 De een fraai gekleurd in bonten dos,
 De andre in het helderst wit.

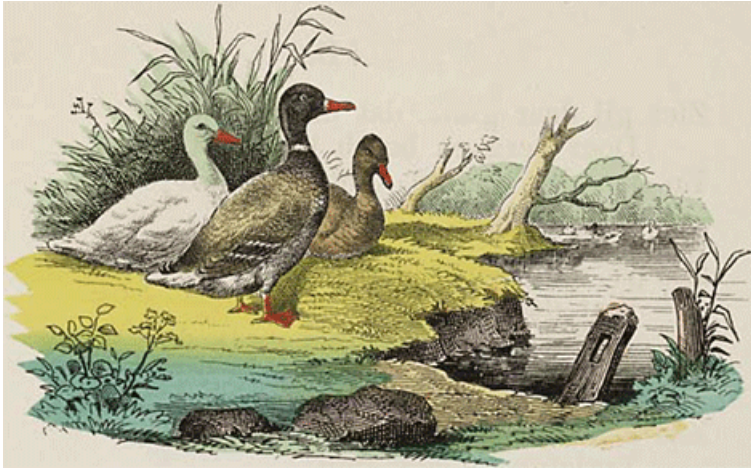
Zoo straks, na eene korte rust,
 Verlaten zij het gras,
 Dan wisslen de eenden 't vaste land
 Weer voor den waterplas.

De haan.

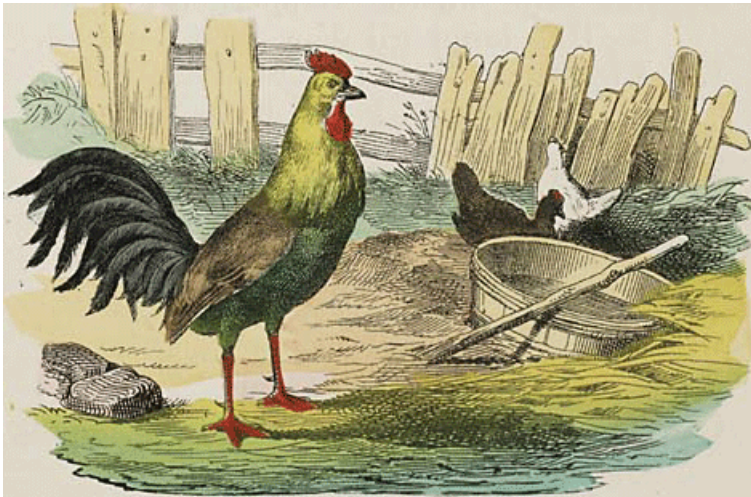
Gegroet mijn waarde klepperman;
 - Hoe komt gij daaaaar toch aan? -
 Een klepperman! - gij ziet toch wel
 't Is buurmans bonte haan.

Nu ja, zoo was 't ook niet gemeend;
 Maar beider stemgeluid
 Is toch in de uitkomst eenerlei:
 't Roept u de veëren uit.

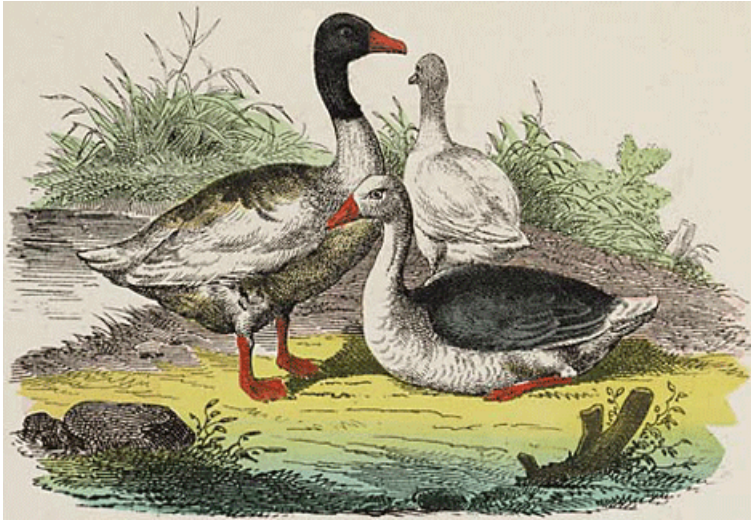
Vroeg opstaan, dat is beider leus,
 Zoo prijss'lijk als gezond;
 Geen werk zoo goed, geen werk zoo vlug
 Als in den morgenstond.

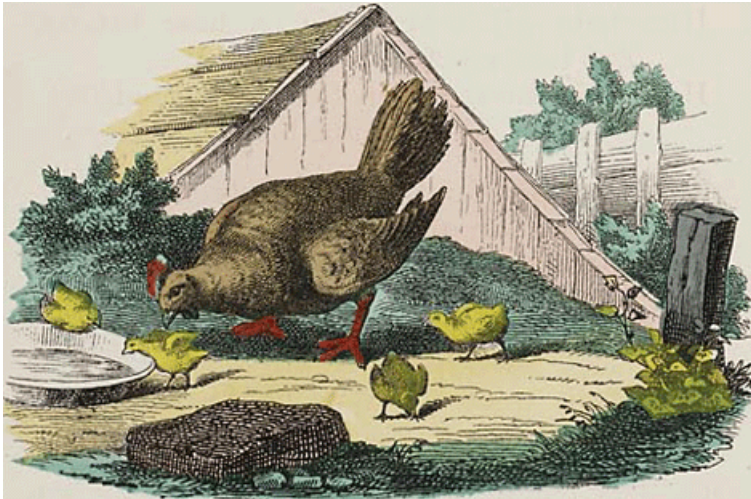
DE EEND.

DE HAAN.

DE GANS.

DE HEN EN HARE KIEKENS.

De gans.

'k Zat onlangs voor 't geopend raam
 En hoorde, 'k wist niet wat,
 Maar een geluid zoo vreemd, zoo raar,
 Dat telkens werd hervat.

Doch toen het langzaam nader kwam,
 Ontdekte ik 't waar en hoe,
 Een koppel ganzen, - honderd ligt -
 Kwam wagg'lend naar mij toe.

Arm dier! - en 't lot, dat u nog wacht
 In 't onbekend verschiet!....
 Zoo'n ganzen leven, wel beschouwd,
 Is toch ook alles niet.

De hen en hare kiekens.

Hier hebt gij 't hennetje en haar kroost,
 Zie hoe zij zoekt en spiedt.
 Het kleinste zaad, de kruimel brood,
 Ontgaat haar aandacht niet.

Zij leert haar kiekentjes reeds vroeg
 Al wat er dient gedaan
 Om spoedig, als zelfstandig dier,
 Gansch op zich zelv' te staan.

Die zorg, zij is ook d'oudren zorg,
 Doch weet gij waááár het schort?
 Dat haar waardij, door 't speelziek kind,
 Te veel vergeten wordt.

De kalkoen.

Men heeft mij meer dan eens verteld,
 - Als ik 't gelooven mag, -
 Wilt gij kalkoenen boos eens zien,
 Toon dan een roode vlag.

Men heeft mij meer dan eene verteld,
 - Maar 'k weet het, dat is waar, -
 Wilt gij de kindren boos eens zien,
 Zoo sar en plaag hen maar.

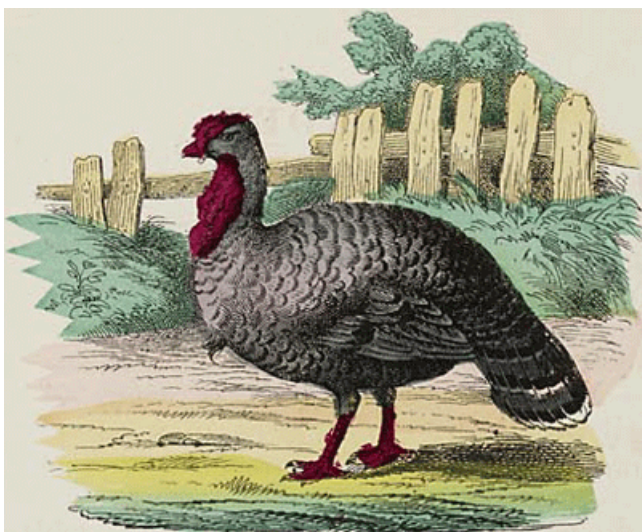
Doch de een of de andre, wie 't ook geldt,
 't Is steeds afkeurenswaard;
 Geen boos geplaag, want dan eerst wordt
 Het goed humeur bewaard.

De paauw.

Wat ziet die paauw in veëntooi
 Er allerprachtigst uit;
 Maar hoor zijn keel eens opengaan,
 Wat allernaarst geluid!

Vaak denk ik, 't is met u juist net
 Zoo als het spreekwoord zegt:
 De bakker, die het beste brood
 Steeds voor het venster legt.

Doch 't gaat ook hier als overal,
 Wie hoog of hooger vliegt,
 Dat alle schijn geen wezen is,
 Maar meerendeels bedriegt.

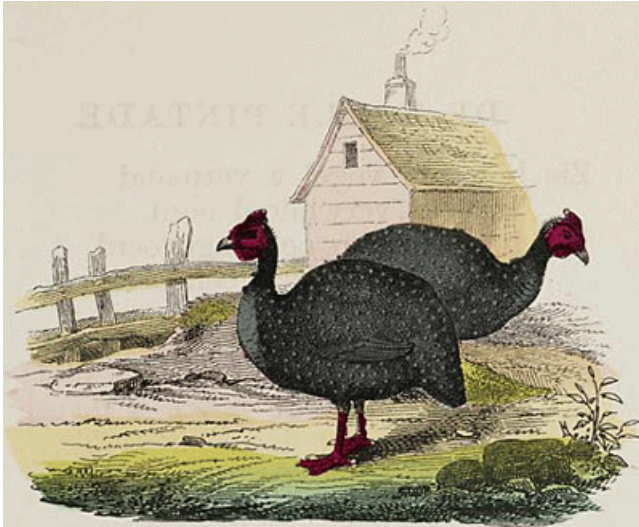

DE KALKOEN.

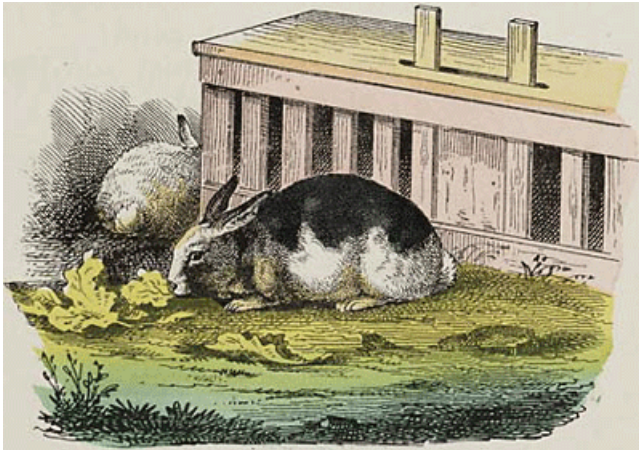

DE PAAUW.

DE POULE PINTADE.

HET KONIJN.

De poule pintade.

Zie hier een vogel u vertoond
 Uit ver verwijderd oord,
 En die, ofschoon ook ingevoerd,
 Hier niet te huis behoort.

Poule Pintade is zij gedoopt,
 Dat klinkt u vreemd, is 't niet?
 Zoo gaat het met de zaken 't meest,
 Die men niet daaglijks ziet.

Maar vreemd of minder ongewoon,
 Het zij dan, wat het zij,
 Ook hier het spreekwoord toegepast:
 Elk dier heeft zijn waardij.

Het konijn.

Hoe kunstig graaft het duinkonijn
 Zijn wegen door het zand;
 Daar wordt zijn vrijheid niet zoo ligt
 Bedreigd of aangerand.

Maar toch, gansch veilig is hij niet,
 De jager spant het net,
 En stuurt dan in die holengang
 Zijn vijand, - 't is het fret.

Doch hier ziet gij een tam konijn,
 Dat ligt zich aan u hecht
 Zoo gij hem niet zijn lekkernij
 't Zij kool of blad ontzegt.